

Ο Πρωτομάρτυς Στέφανος με το αίμα του πότισε το δένδρο της Ορθοδοξίας. Έδειξε τον δρόμο της πίστης σε όλους μας.

Στέφανος ο πρώτος μάρτυρας, ο πρώτος άνθρωπος που μαρτύρησε και μάλιστα σκληρά και έχυσε το αίμα του για τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό. Μαρτύρησε την πίστη του στον Θεάνθρωπο Χριστό και τον έλαβε στέφανο της αγιότητας από την αγωνοθέτη Χριστό. Το όνομά του είναι ελληνικό που σημαίνει τον άνθρωπο που φορά στεφάνι, στέμμα, δηλαδή τον διαλεχτό και αξιόλογο άνθρωπο. Ήταν ?? τον καθιστούσαν ξεχωριστό στην Ιερουσαλήμ.

Οι πράξεις των Αποστόλων δεν αναφέρουν τόπο και έτος γεννήσεων του. Για πρώτη φορά αναφέρεται το όνομα του Στεφάνου όταν εκλέκτηκε Διάκονος. Σύμφωνα με την αγιογραφική γραφή, όταν οι μαθητές των Αποστόλων έγιναν πάρα πολλοί, οι ελληνόφωνοι χριστιανοί διαμαρτύρονταν ότι οι χήρες των και τα ορφανά τους αδικούνταν κατά τη διανομή των τροφίμων. Οι Απόστολοι για να ασχοληθούν με το κύριο έργο των που ήταν το κήρυγμα πρότειναν στους πιστούς να εκλέξουν Διακόνους δηλαδή για τα υλικά αγαθά. Οι Απόστολοι θα ασχολούνταν, κυρίως, με την αθάνατη ψυχή του κηρύγματος και οι Διάκονοι για τη φροντίδα του φθαρτού σώματος. Να διαχειρίζονται χριστιανικά τις γνωστές "αγάπες" των πρωτοχριστιανικών χρόνων. Την κοινή τράπεζα. Οι πιστοί εξέλεξαν επτά Διακόνους. Αυτοί ήταν: ο **Στέφανος**, πολύ πιστός και φωτισμένος νέος, ο **Φίλιππος**, ο **Πρόχορος**, ο **Νικάνορας**, ο **Τίμωνας**, ο **Παρμενάς** και ο **Νικόλαος**. Ο Στέφανος εκλέγεται πρώτος σε ψήφους. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός αυτό. Είχε διακριθεί μέχρι τότε για την εργατικότητα, τη σοφία του και την βοήθειά του στις "αγάπες". Μετά την εκλογή των χειροτονιών από τους Αποστόλους δια της επιθέσεως των χειρών επί της κεφαλής των. Και όπως αναφέρει η Αγία Γραφή: «Στέφανος πλήρης πίστεως και δυνάμεως έποιεί τέρατα και σημεία μεγάλα εν τῷ λαῷ. Δηλαδή ο Στέφανος, που ήταν γεμάτος πίστη και χάρισμα ευγλωττίας, έκανε μεταξύ του λαού μεγάλα θαύματα, που προκαλούσαν δυνατό κατάπληξη και αποδείκνυαν την αλήθεια του χριστιανικού κηρύγματος. Ο Στέφανος ξεχώρισε για τις ικανότητές του, ονομάστηκε Αρχιδιάκονος και εκτός από τα καθήκοντα του Διακόνου τους βοήθησε Αποστόλους στο κήρυγμα. Με το κήρυγμά του πολλούς βοήθησε να απαρνηθούν τα είδωλα και να προσχωρήσουν στις τάξεις των χριστιανών, να

αγωνίζονται ίζονται για την περαιτέρω εξάπλωση του Χριστιανισμού. Πάντα με τη βοήθεια και την ευλογία της θείας χάριτος. Τίποτα καλό και θεάρεστο δεν γίνεται χωρίς τη βοήθεια του Θεού. Κήρυττε και θαυματουργούσε ο Αρχιδιάκονος Στέφανος προς δόξαν Κυρίου. Ο Στέφανος είχε αφιερώσει τη ζωή του στο κήρυγμα του ευαγγελικού λόγου και στη φιλανθρωπική δράση. Για την προσφορά και τις αρέτες του τιμήθηκε με το χάρισμα της θαυματουργίας. Με το χάρισμα αυτό θεράπευε ασθενείς και αποδείκνυε τη δύναμη του Χριστού. Με τη βαθιά θεολογική του κατάρτιση ανέτρεπε εύκολα τις κακοδοξίες των Ιουδαίων για το έργο του Χριστού, προκαλώντας την οργή και το φθόνο τους. Θαυματουργούσε λοιπόν ο Άγιος Πρωτομάρτυρας Στέφανος. Τα κηρύγματά του τα στήριζαν και τα επιβεβαιωμένα μεγάλα κι εξάισια θαύματα. Ο χαρισματικός λόγος του Στεφάνου, η προσωπικότητά του και τα θαύματά του προσελκύουν πολλούς στην πίστη του Χριστού ανάμεσα τους και μεγάλο αριθμό Ιουδαίων.

Η χριστιανική πολύπλευρη δράση του Στεφάνου τους ανησυχεί Ιουδαίους και τρομάζει τον χαιρέκακο διάβολο. Οι υπηρετες του κακου αποδεικνυονται ανισχυροι να αντιμετωπισουν τον Στέφανο. Δεν μένουν αδρανείς και δεν σταυρώνουν τα χέρια τους. Ο αντίχριστος δαίμονας τους οδηγεί στον δρόμο της συκοφαντίας της βίας και της διαβολής. Με δωροδοκίες, με ψέματα και απειλές μαρτύρων χαλκεύουν κατηγορίες εναντίον του Διακόνου, τακτική γνωστή και στη σημερινή εποχή. Οι άνθρωποι του Ιουδαϊκού Συνεδρίου με κατάλληλα κατευθυνόμενους και δωροδοκηθέντες μάρτυρες, δήθεν αυθόρμητα, καταγγέλλουν τον Στέφανο ότι τον άκουσαν να μιλάει βλάσφημα εναντίον του Μωυσή, του Θεού και του ναού. → εχθρικό για τον κήρυκα του Ευαγγελίου Διάκονο Στέφανο. Φαίνεται με σατανικό τρόπο το κατηγορητήριο εναντίον του με τη βοήθεια πληρωμένων συκοφαντών και πλειάδας ψευδομαρτύρων. Όπως μας πληροφορεί ο Ευαγγελιστής Λουκάς οί τον σκοπό τους. Προκάλεσαν μίσος, φανατισμός κι επιθετικότητα στον Ιουδαϊκό λαό, στους πρεσβυτέρους, τους προεστούς των Ιουδαίων και τους γραμματείς: “ Συνεκίνησαν τέ τον λαόν καί τούς Πρεσβυτέρους καί τούς γραμματεῖς ”(Πραξ . στ 12). Το σχέδιο προχωρεί με τα χαλκευμένα ψέματα και τις συκοφαντίες. Όλα προσχεδιασμένα. Η δίκη αρχίζει. Στο εδώ ο Αρχιδιάκονος Στέφανος ακούει τα σατανικά ψέματα και τις ψευδέστατες κατηγορίες. Σιωπηλός, γαλήνιος και ατάραχος. Όλοι παρατηρούν έκπληκτοι το πρόσωπο του Μάρτυρα να λάμπει ως ο ήλιος. Θεϊκό σημάδι. Λαμπυρίζει το πρόσωπο του από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Ο αγωνοθέτης Κύριος του είναι έτοιμος τον στέφανο

της νίκης και της αθανασίας. Έχει έτοιμο το στεφάνι για να τιμήσει τον γενναίο αθλητή. Οι άνθρωποι του Ιουδαϊκού Συνεδρίου και οι δικαστές γνώριζαν καλά τον Πρωτομάρτυρα, την αφοσίωσή του και τον αγώνα για τον Κύριο και το γεγονός ότι θαυματουργούσε. Ήθελαν να τον θανατώσουν, να απαλλαγούν από την παρουσία του. Αφού οι δικαστές άκουσαν τους στημένους μάρτυρες και τα ? και τον ερωτά « είναι αληθινά, κατηγορούμενε , όσα καταγγέλλουν εναντίον σου οι μάρτυρες;» Ήθελαν να τηρήσουν τους τύπους, ενώ η απόφαση ήταν ειλημμένη. Με την ερώτηση αυτή προς τον Αρχιδιάκονο δίδεται η ευκαιρία στον η αγωνιστική του Κυρίου να μιλήσει για πολλές αλήθειες. Στη αρχή αναφέρεται σε ιερά πρόσωπα στη Μωυσή και στους άλλους του πρόσωπα αυτά .Συγχρόνως καταγγέλλει και αποκαλύπτει ότι οί πρόγονοι τους συμπεριφερθήκανε άσχημα με σκληρότητα, κακία και αγνωμοσύνη. Επιστρέφει την κατηγορία. Τους κατηγορεί ότι δεν σεβάστηκαν την προφητεία του για την έλευση του Ιησού Χριστού στην γη. Συλλάβανε και καταδικάσανε τον Κύριο σε θάνατο. Αποκαλύπτει ότι με κακόβουλο φρόνημα στρέφονται κατά των ευεργετών τους.

Καταπέλτης γίνεται ο Πρωτομάρτυρας προς το τέλος της απολογίας του. -Σκληροτράχηλοι και αναίσθητοι στην καρδιά και στ' αυτιά σας. Εγωιστές και ισχυρογνώμονες, που βουλώνετε τα αυτιά στην πνευματική αλήθεια. Πάντοτε στέκεστε αντίθετοι, εχθρικοί στο Άγιο Πνεύμα, όπως και οι προγονοί σας. Ποιόν, αλήθεια, από τους προφήτες δεν καταδιώκουν οι πατέρες σας; Κι όχι μόνο τους καταδιώξανε αλλά και φόνευσαν εκείνους που προανήγγειλαν τον ερχομό της Μεσσίας Χριστού. Και σ' αυτόν τον ίδιο το Χριστό, τον απόλυτα αναμάρτητο και δίκαιο, εσείς έχετε γίνει προδότες και φωνιάδες. Γκρεμίζει το σαθρό κατηγορητήριο ο Πρωτομάρτυρας και από κατηγορούμενος μετατρέπεται σε φοβερό κατήγορο. Τους καταγγέλλει και αποδεικνύει ότι είναι εθελόκακοι , εθελότυφλοι και προφητοκτόνοι . Τους καταγγέλλει για φωνικό μένος κι εναντίωση στο Άγιο Πνεύμα: -Πάντοτε στέκεστε αντίθετοι, εχθρικοί στο Άγιο Πνεύμα, όπως και οι προγονοί σας, τονίζει. « Υμεῖς ἀεί τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε , ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καί ὑμεῖς » (Πράξ . ζ'51).

Η καταγγελία αυτή έλεγε προς τους δικαστές του, ξέρω την απόφαση, γνωρίζω τι με περιμένει. Εσείς σκοτώσατε τόσους και τόσους προφήτες, σταυρώσατε τον Θεό και δεν θα διστάσετε να θανατώσετε τους μαθητές Του και τους Αποστόλους Του. Στην αρχή οι δικαστές του

,παρακολουθούν τη διαδικασία, ατάραχοι. Όσο προχωρά η απολογία χάνουν την ψυχραιμία τους και κυριεύονται από μίσος και μανία. Στο τέλος της απολογία γίνεται ένα θαύμα. Ο Στέφανος βλέπει τους ουρανούς ανοιχτούς και αναφωνεί γεμάτος χαρά «Να, βλέπω ανοιγμένους τους Ουρανούς και τον Υιό του ανθρώπου να βρίσκεται στα δεξιά του Θεού!» Το συνέδριο ταρασσεται και φωνές μίσους και εκδικούνται ακούγονται. Γράφει σχετικά μ' αυτό ο Λουκάς: “ Κράξαντες φωνή μεγάλη συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν ”(Πράξ . ζ 57).Ορμούν όλοι εναντίον του και τον οδηγούν έξω από την πόλη με βρισιές με φωνές. Εκεί μπαίνει σε εφαρμογή το σχέδιο του Συνεδρίου. Οι δήμιοι τον βασανίζουν ,τον προπηλακίζουν. Άγριες φυσιογνωμίες τον περιβάλλουν και με άγριες διαθέσεις. Οι δήμιοι βγάζουν μέρος των ενδυμάτων τους για να λιθοβολούν πιο άνεση τον μάρτυρα. Ο Ο Μάρτυρας του Χριστού προσεύχεται. Προσεύχεται και γι' αυτούς που είναι έτοιμοι να τον συντρίψουν με άγριο λιθοβολισμό. Σε λίγο βροχή πέφτουν οι πέτρες καταπάνω του. το σώμα του πληγώνεται, το αίμα τρέχει. Τον χτυπούν όλοι, σκληρά, ανελέητα. Καταματωμένος συγκεντρώνει τις τελευταίες δυνάμεις του και προσεύχεται: “Κύριε Ιησού, δέξαι τό πνεῦμα μου», ψιθυρίζει. Μιμείται ο Πρωτομάρτυρας το Σωτήρα Χριστό που τους συγχώρισε σταυρωτός Του και κράζει μεγαλόφωνα: «Κύριε, μή στήσης αὐτοῖς τήν ἁμαρτίαν ταύτην!» Κύριε μην καταλογίσεις σ' αυτούς αυτήν την αμαρτία.

Μ' αυτά τα τελευταία λόγια της συγγνώμης παραδίνει την αγία του ψυχή στον Βασιλέα Χριστό. Και τούτο ειπών κοιμήθη , γράφει ο ιερός Ευαγγελιστής. Ο κ και στην αιώνια βασιλεία. Με το αίμα του, πότισε το δένδρο της Ορθοδοξίας και άνοιξε τον χορό των μαρτύρων.

Ο λιθοβολισμός του Στεφάνου έγινε χωρίς την έγκρισή της Ρωμαϊκής αρχής. Έγινε παρανόμως. Οι Ρωμαίοι δεν είχαν παραχωρήσει τέτοιο δικαίωμα, ποινής θανάτου, στο Συνέδριο των Ιουδαίων. Το άγιο σώμα του αγγελόμορφου Πρωτομάρτυρα το φρόντισαν και το ενταφίασαν οι Χριστιανοί των Ιεροσολύμων που θρήνησαν το θάνατο του. Ο λιθοβολισμός του Πρωτομάρτυρα έγινε, κατά πάσα πιθανότητα, τρία περίπου χρόνια μετά την Ανάληψη του Χριστού. Ήθελε παρών σε αυτόν και ο νεανίας Σαύλος , ο ο μετέπειτα φλογερός Απόστολος του Χριστού Παύλου. Μετά τον λιθοβολισμό του Στεφάνου το ιουδαϊκό μένος στρέφεται αδιάκριτα εναντίον όλων των Χριστιανών των Ιεροσολύμων.

Σύμφωνα με τη θεολογία του Αγίου Γρηγορίου Νύσσης , ο τρόπος του μαρτυρίου ανεβάζει το Χριστιανό σε αγγελικό αξίωμα. Ανοίγει τις πύλες των ουρανών. Και όταν οι πέτρες πέφτουν με οργή και σφοδρότητα στο νεανικό σώμα του Πρωτομάρτυρα εκείνος υπομένει καρτερικά και συγχωρεί. Γίνεται μιμητής του Χριστού.

Στίχος

Λόγων στεφάνοις , οἷα τιμίοις λίθοις , Στέφω Στέφανον , ὃν προέστεψαν λίθοι. Εἰκάδι λαΐνεος Στέφανον μόρος ἐβδόμη εἶλεν .

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας , ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ , Μαρτύρων Πρωτόαθλε · σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων , ἀπελέγξας μανίαν , εἶδες σου τὸν Σωτῆρα , τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν . Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ , ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Κοντάκιον Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον Ὁ Δεσπότης χθὲς ἡμῖν , διὰ σαρκὸς ἐπεδήμε , καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμε · χθὲς μὲν γάρ, ὁ Βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη , σήμερον δέ , ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται · δι ' αὐτὸν καὶ τελειοῦται , ὁ πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος .

Κάθισμα Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ Ἀπόστολε Χριστοῦ , Διακόνων ὁ πρῶτος , Πρωτόαθλε σοφέ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης , ὁ κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι , ψυχὰς , πανεύφημε Στέφανε.

Ἔτερον Κάθισμα Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν , ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς , κεκτημένος τοῦ Χριστοῦ , ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς , τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν , καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ , ἐκ σπέρματος Δαυΐδ , ἀναβλαστήσαντα , τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι , πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος . Ἀλλ ' ὦ Τρισμάκαρ, τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε θείαις πρεσβείαις σου.

Ὁ Οἶκος Ὡς ἀστὴρ φαεινὸς σήμερον συνεξέλαμψε , τῇ Γεννήσει Χριστοῦ , ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀστράπτων καὶ φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαντα , τῶν Ἰουδαίων μόνον ἡμαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν , σοφίας λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν , Υἱὸν

αὐτόν εἶναι Θεοῦ , κατήσχυνε τούτων τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν , ὁ
πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Μεγαλυνάριον

Πρῶτος Διακόνων ἀναδειχθεὶς , πρῶτος τοῦ Δεσπότη , ἐχρημάτισας
μιμητῆς· ὅθεν Ἀθλοφόρῳ , πρωτεύων Πρωτομάρτυς , τύπος αὐτοῖς
ἐγένου , πρώταυτε Στέφανε.

Ἡ Αγία Εκκλησία μας τιμᾷ τὴ μνήμη τοῦ Πρωτομάρτυρα Στεφάνου κάθε
έτος τὴν 27^η ^{Δεκεμβρίου} .

Μυργιώτης Παναγιώτης
Μαθηματικός

20211216

**Первомученик Стефан полил своей кровью древо православия. Он
показал путь веры всем нам.**

Στεφανος πρῶτος μучениκ, πρῶτος человет, который принял мученическую смерть и даже жестоко и пролил свою кровь за Господа нашего Иисуса Христа. Он засвидетельствовал свою веру в Богочеловека Христа и получил венец святости от Христа-Поборника. Его имя греческое, что означает «человек, носящий венок, корону», т. е. выдающийся и знатный человек. Вероятно, он был греческого происхождения и имел образование и нравственность, что делало его особенным в Иерусалиме.

В деяниях апостолов не упоминается место и год его рождения. Впервые имя Стефана упоминается, когда он был избран диаконом. Согласно житию, когда учеников апостолов стало слишком много, грекоязычные христиане жаловались, что их вдовы и сироты обижаются при раздаче пищи. Апостолы, чтобы заниматься своим основным делом — проповедью, предлагали верующим избрать дьяконов, т. е. помощников, основной работой

которых будет забота о материальных благах. Апостолы в основном занимались бессмертной душой посредством проповеди, а диаконы - заботой о тленном теле. По-христиански управлять известной «любовью» ранних христианских лет. Общий банк. Верующие избрали семь диаконов. Это были: **Стефан** , весьма верный и просвещенный юноша, **Филипп** , **Прохор** , **Никанор** , **Тимон** , **Пармен** и **Николай** . Стефанос избирается первым по голосам. Этот факт не случаен. До тех пор он отличался своим трудолюбием, мудростью и помощью в «любви». После избрания они были рукоположены Апостолами через возложение рук на их головы. И как говорит Святая Библия: «Стефан, полный веры и силы, создал чудовищ и большие очки в к народ ». (Деяния Апостолов, ст. 8-15, г. 1-60). То есть Стефан, полный веры и одаренный могучим красноречием, творил среди народа великие чудеса, которые вызывали изумление и доказывали истинность христианской проповеди. Стефан выделялся своими способностями, был наречен архидиаконом и помимо обязанностей диакона помогал апостолам в проповеди. Своей проповедью он помог многим отречься от идолов и вступить в ряды христиан, принять крещение и бороться за дальнейшее распространение христианства. Всегда с помощью и благословением божественной благодати. Ничего хорошего и прекрасного невозможно без помощи Божией. Архидиакон Стефан проповедовал и творил чудеса во славу Господню. Стефанос посвятил свою жизнь проповедованию евангельского слова и благотворительности. За свой вклад и добродетели он удостоился дара чудотворения. Этим даром он исцелял больных и доказал силу Христа. Обладая глубокой богословской подготовкой, он легко опрокинул скептицизм иудеев по поводу дела Христа, вызвав их гнев и зависть. Таким образом, святой первомученик Стефан творил чудеса. Его проповеди подкреплялись и подтверждались великими и изысканными чудесами. Харизматическая речь Стефана, его личность и его чудеса привлекают к вере Христовой многих, среди них большое количество евреев.

Христианское многогранное действие Стефана тревожит иудеев и пугает счастливого дьявола. Слуги зла оказываются бессильны против Стефана. Они не стоят сложа руки, сложа руки. Демон антихрист ведет их по пути клеветы, насилия и извращения. Взятками, ложью и угрозами свидетелям они фальсифицируют обвинения против Дьякона, прием, известный и сегодня. Люди

иудейского синедриона при должным образом направленных и подкупленных свидетелях якобы спонтанно доносят на Стефана, что они слышали, как он говорил кощунственно против Моисея, Бога и храма. Своими обученными и запуганными инструментами они создают атмосферу, враждебную проповеднику Евангелия диакону Стефаносу. Обвинение против него сплетено сатанинским способом с помощью наемных клеветников и множества лжесвидетелей. Как сообщает нам евангелист Лука, клеветы достигли своей цели. Они провоцировали ненависть, фанатизм и агрессию у еврейского народа, у старейшин, префектов евреев и книжников: « Они присоединились к т тонна люди и старейшины и книжники » (Деяния ст. 12). План реализуется с помощью прикрытой лжи и клеветы. Все заранее спланировано. Суд начинается. На скамье подсудимых архидиакон Стефанос выслушивает сатанинскую ложь и ложные обвинения. Тихий, мирный и невозмутимый. Все с изумлением наблюдают, как лицо мученика сияет, как солнце. Божественный знак. Его лицо сияет благодатью Святого Духа. Воинственный Господь приготовил для него венец победы и бессмертия. У него готов венок в честь отважного спортсмена. Народ Еврейского совета и судьи хорошо знали великомученика, его преданность и борьбу за Господа и то, что он творил чудеса. Они хотели убить его, избавиться от его присутствия. После того, как судьи выслушали лжесвидетелей и сфабрикованную чудовищную ложь, первосвященник обращается к Стефаносу и спрашивает его: «Правда ли то, в чем свидетели обвиняют тебя, обвиняемый?» Они хотели придерживаться формул, пока решение принимается. Этим вопросом к архидиакону, борцу Господнему предоставляется возможность говорить о многих истинах. Вначале он ссылается на святых личностей Моисея и других патриархов еврейского народа и выражает свое уважение к этим лицам. В то же время он обличает и раскрывает, что иудейские предки плохо обращались с ними, проявляя жестокость, злобу и неблагодарность. Возвращает класс. Он обвиняет их в несоблюдении его пророчества о пришествии Иисуса Христа на землю. Они арестовали и приговорили Господа к смерти. Выявляется, что они со злым умыслом восстают против своих благодетелей.

Катапульта становится Первым свидетелем ближе к концу его извинений. - Упрямый и бесчувственный в сердце и ушах. Эгоистичные и самоуверенные, глухие к духовной истине. Вы всегда

противостоите Святому Духу, враждебно относитесь к нему, как и ваши предки. В самом деле, кого из пророков не гнали отцы ваши? И не только преследовали их, но и убивали тех, кто возвестил о пришествии Мессии Христа. И самому Христу, совершенно безгрешному и справедливому, вы стали предателями и убийцами. Первый Свидетель опровергает неубедительное обвинение и превращается из обвиняемого в ужасного обвинителя. Он осуждает их и доказывает, что они своенравны, умышленно слепы и убийцы пророков. Он обличает их в убийственном гневе и противостоянии Святому

Духу:

— Вы всегда противостоите, враждебны Святому Духу, как и ваши предки, — подчеркивает он.
«Святые привет к Духу Святой вы не согласны, так как твои отцы и υμεῖς» (Деян. г'51).

В этой жалобе он сказал своим судьям: я знаю решение, я знаю, что меня ждет. Вы убили так много пророков, распяли Бога и без колебаний убьете Его учеников и Его Апостолов. Поначалу судьи невозмутимо наблюдают за процессом. По мере извинения они теряют хладнокровие, их охватывает ненависть и ярость. В конце извинений происходит чудо. Стефан видит отверстые небеса и восклицает с радостью: «Вот, я вижу отверстые Небеса и Сына Человеческого, стоящего одесную Бога!» Конференция потрясена, и слышны голоса ненависти и мести. Лука пишет об этом: «Плачущий голос, великая связь. та привет αὐτῶν» (Деян. г 57). Все они бросаются на него и с выкрикиванием проклятий выводят его из города. Вот тут-то и вступает в силу план Конференции. Палачи истязают его, льстят ему. Дикие фигуры окружают его диким настроением. Палачи снимают часть одежды, чтобы поудобнее забить мученика камнями. Мученик Христов молится. Он также молится за тех, кто готов задавить его жестоким побиванием камнями.

Под небольшим дождем на него падают камни. тело болит, кровь течет. Они все избили его, сильно, беспощадно. Окровавленный, он собирает последние силы и молится: «Господи Иисусе, прими тот моя душа, — шепчет он. Первомученик подражает Спасителю Христу, простившему Своих крестоносцев, и громко взывает: «Господи, не настраивать им тот этот грех!» Господи, не вмени им этот грех. С этими последними словами извинения он отдает свою святую душу Царю Христу. И это то, что я сказал уснул, — пишет святой

Евангелист. Первомученик входит в хор мучеников Христовых и Царства Вечного. Своей кровью он полил древо Православия и открыл хор мучеников.

Побивание камнями Стефана было совершено без одобрения римских властей. Это было сделано незаконно. Римляне не предоставили такого права смертной казни Совету евреев. Святое тело ангельского первомученика было погребено и погребено иерусалимскими христианами, оплакивавшими его смерть. Побивание камнями первомученика произошло, по всей вероятности, года через три после Вознесения Христова. Вместе с ним присутствовал юный Савл , впоследствии ревностный апостол Христа Павла . После побивания камнями Стефана еврейский гнев обращается без разбора на всех христиан Иерусалима.

По богословию святого Григория Нисского , стремление к мученичеству возводит христианина в ангельский сан. Он открывает врата рая. И когда камни с яростью и свирепостью падают на юное тело первомученика, он терпит и прощает. Он становится подражателем Христу.

Стих

Ликон Стефаноис , оа лауреаты Литос , Стефо Стефанон , который они пророчествовали о камнях. Один Лайнеос Стефанон угрюмый неделя они

есть Абсолютный Номер д. Он быстро опередил Василия диадемой и был коронован . наверху , бывший спорта где пациент , пациент Христа из О Боге , Поборник мучеников ты ; потому что тот Евреи , вы проверили Маниан , ты видел своего Спасителя , Отец справа . Ему ох появляется ай , супер из душ из нас .

Кондак Письмо с. Дева сегодня Деспот вчера для нас , для плоть эдимей , и раб сегодня , из плоть снести . вчерашний день с гаром, Король во плоти сегодня просителя побивают камнями из - за него ; и заканчивается , первый свидетель Стивен.

Место Ёhос а'. Ему твоя могила Сотир Апостол Христа , первого из диаконов , первого мудреца , слушателя

мучеников , конца света, святого им бедный твой , и им чудо , душа славный человек , почитая их , ῥῥοαι вечных опасностей, прославил Стефана.

Второе место Ἰησους d'. Он был поражен Джозеф Т. источник Духа , в ἡ сердце тайно , приобретенный Христос , первомученик действительно , из евреи выписался тот независимо , и показал тем, господин Сын из От Бога , от семени Давидова , происшедшего , τῶ полный мудрости и благодати , исполнился славный . Все ' ὧ Τρισμακαρ, вот и все честь, ὥτε тети ваши посольства .

Дом Ὡς звезда светлый сегодня , в Рождество Христово , первомученик Стефан , сияет и осветитель тс перата апанта , из евреи только почерневший тот каждый неуважение , мудрость этих причин вы проверили, от из Выбирая писания и убеждая их , рожденный от Девы Иисуса , Его Сына это Боже , сохрани все это неуважительный преступление , первый свидетель и Дядя Стефанос.

Магалинарий первый диакон *ты выделяешься , первый из Деспоту , следовательно , богатый подражатель; Атлофоро , первичный Протомартис , тип этих Ведь прежде всего Стивен .*

27 декабря чтит память первомученика Стефана .

Миргиотис Панайотис
Математический